

عنوان مقاله:

امکان - سنجی توسعه گردشگری براساس پتانسیل غارهای باستانی در منطقه اشکور شهرستان رودسر

محل انتشار:

نخستین همایش ملی باستان شناسی و تعامل آن با علوم وابسته (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهدی مرادی نسب - کارشناس ارشد باستان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

اردشیر جوانمردزاده - استادیار باستان شناسی، گروه تاریخ و باستان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

سکینه حسین زاده شوکی - کارشناس ارشد باستان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

شهرام رامین - کارشناس ارشد باستان شناسی، اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان گیلان، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

منطقه اشکور دارای جاذبه های فراوان طبیعی، تاریخی و بستر شکل گیری فرهنگ ها و خرده فرهنگ هایی است که رابطه تنگاتنگی با موقعیت، شرایط محیطی و اقلیمی منطقه دارد. در این میان جاذبه های مرتبط با فرایندهای زمین ساختی و ساختارهای ویژه زمین شناسی همچون غارها، بخشی از منابع عظیم طبیعی موجود در منطقه اشکور هستند که در صورت معرفی و شناسانده شدن می توانند منجر به ایجاد جریان فعالی از گردشگری در منطقه گردند. هدف این تحقیق بررسی قابلیت ها و محدودیت های گردشگری مبتنی بر غارهای باستانی منطقه اشکور در محدوده شهرستان رودسر و ارائه پیشنهاد های نهایی با تکیه بر تجزیه و تحلیل و تعمیم یافته های حاصل از مطالعه این غارها می باشد. این تحقیق که با روش توصیفی و تحلیلی به بررسی موضوع می پردازد در پی یافتن پاسخ این سؤال می باشد که آیا غارهای باستانی منطقه اشکور می توانند به عنوان مقصد جدید گردشگری به علاقه مندان و گردشگران معرفی گردند و یا نه؟ نتیجه این تحقیق نشان داد غارهای مورد مطالعه در عین حال که واجد ویژگی های زمین شناختی و محیطی است، سطوح متفاوتی از جاذبه های ساختاری، بصری و محیطی را دارا می باشند که هرگونه برنامه ریزی گردشگری ماجراجویانه، ورزشی، علمی، طبیعت گردی را امکان پذیر می نمایند.

کلمات کلیدی:

اشکور، ژئوتوریسم، غار، گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1120794>

